

សង្ខេបភាវណាដានីយ៍លែ - លខេ ប័ត្រសិបបុរាណ

ការសុរាយបំភ្លឺអំពីគោលលទ្ធផលក្នុងកុលាយៈ
ការពិនិត្យសិក្សាបុរាណវត្ថុសាស្ត្រអំពី «ការប្រចាំថ្ងៃ»
ក្នុងសាសនាអាឌីស្តូន

Jeff Pippenger
2024-02-22

នៅក្នុងអត្ថបទប្រើប័ត្រសិបបុរាណយស៊ីអិលអត្ថបទស្តីអំពីសង្ខេបភាវណាដានីយ៍លែនេះ
យើងបានដាក់បញ្ចូលអត្ថបទមួយពី Manuscript Releases, volume 20, 17-22
ដែលនាំទៅនេះ បងស៊ីរីតែ បានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ថា សចក្ខីបង្កើនដល់ថា "the daily"
តំណាងឲ្យទិវាសុធរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នោះ គួរមានផ្ទាល់ដល់អលែឌើរ Prescott និង
Daniells ដោយ "ទេវតាដ៏ស្រស់បណ្តើរពេញពីស្ថានសួគ៌"។ តាមពិត
នាងមិនបានកំណត់ដោយផ្ទាល់នូវគំនិតខុសរបស់ពួកគេអំពី "the daily"
ដូចដែលខ្ញុំបានឆ្លើយទៅនោះទេ
ប៉ុន្តែកំណត់ត្រាបុរាណវត្ថុសាស្ត្របានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់លើសលប់ថា
នេះហើយជាអ្វីដែលពួកគេកំពុងព្យាយាមបង្កើតឡើងឲ្យកុលាយជាសចក្ខីពិត។
ពួកគេកំពុងស្រង់ការសរសេរឡើងវិញនូវផ្នែកខ្លះៗនៃសង្ខេបភាវណាដានីយ៍លែរបស់ Uriah Smith គឺ
Daniel and the Revelation ដោយគាំទ្រការយល់ដឹងអំពី "the daily"
ដែលនាងបានកំណត់នៅក្នុង Early Writings ទំព័រចិត្តសិបបុរាណ ថាជាទស្សនៈគ្រីមគួរ។

W. W. Prescott បានបោះពុម្ពពន្យល់ស្តីពីមួយមានចំណងជើងថា The Protestant
ដែលក្នុងនោះប្រធានបទគម្លើងគត់គឺការលើកតម្កើងទស្សនៈមិនពិតអំពី «the
daily»។ គាត់ និងប្រធានសន្និហត្ថទូទៅ A. G. Daniells
បានកុលាយជាចុងក្រោយរបស់សាតាំង ដើម្បីបិទភ័ក្ត្រចិត្តខំរបស់ Prescott ក្នុងការបង្ក
កើតគោលលទ្ធផលមិនពិតនោះឲ្យកុលាយជាទស្សនៈគោលគ្រឹមគួរនាំក្នុងអាដហ្គីស្តូន
ម ប៉ុន្តែ ខណៈដែល Ellen White នៅមានជីវិត ការផ្តោតជ័យរបស់ពួកគេនៅក្នុងកិច្ចបុរ
រឹងប៉ឹងរបស់សាតាំងនោះគួរមានទប់ស្កាត់មិនឲ្យសម្រេច។ នៅឆ្នាំ 1931 Daniells
បានរាយការណ៍ថា នៅក្នុងឆ្នាំដដែលនោះដែលអត្ថបទពី Manuscript Releases
គួរមានសរសេរ (1910) គាត់ (Daniells) បានមានជំនួបសន្ទនាជាមួយ Sister White
អំពីប្រធានបទ «the daily» ហើយថា នាងបាននាំឲ្យគាត់ជឿថា ទស្សនៈរបស់គាត់ និងរបស់
Prescott គឺគ្រីមគួរ។

វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការយល់ដឹងអំពីបុរាណវត្ថុសាស្ត្រនេះ ព្រោះឥឡូវនេះយើងកំពុងចាប់ផ្តើម
មការពិចារណារបស់យើងអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដែលបានមកដល់នៅឆ្នាំ 1989
នៃពេលដែលបន្ទាត់កំណែទម្រង់ដ៏បរិសុទ្ធ និងខ្ពង់ក្បាលបុរាណយស៊ីអិលដ៏ពួក 11
គួរមានបើកត្រា។
ដើម្បីបិទទូលស្ថានពន្លឺដែលបានកើតឡើងជាមួយនឹងការដួលរលំនៃហេតុការណ៍ស្រៀត
ក្នុងការបំពេញខ្លួនស៊ីបនៃដានីយ៍លែដ៏ពួក 11 នោះ គួរតែយល់ឲ្យបានគ្រឹមគួរអំពី "the
daily" និងបុរាណវត្ថុសាស្ត្រព្យាករណ៍ដែលគួរមានតំណាងដោយ "the daily" ព្រោះបុរាណវត្ថុសា
ស្ត្រនោះបង្ហាញអំពីការកើនឡើងមុននៃបុរាណវត្ថុសាស្ត្រនោះនៅក្នុងខ្លួនស៊ី
សិប ដល់ ខ្លួនស៊ីបបុរាណ នៃដានីយ៍លែដ៏ពួក 11។ ខាងនោះបញ្ជាក់ថា

សារដល់គ្រូបង្រៀនបច្ចេកវិទ្យាគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុនខ្មែរ៖ គឺជា "ដំណឹងពីទិសកំណើត និងទិសជោគជ័យ"
ដល់នាំឲ្យកំណើតមានការប្រែប្រួលចុងក្រោយលើសក្រុងរបស់ពួកគេ។

ប៉ុន្តែ ដំណឹងពីទិសខាងកំណើត និងពីទិសខាងជោគជ័យ
នឹងផ្តល់ឲ្យគាត់កំណើតការភ័យរន្ធត់។ ដូច្នេះ
គាត់នឹងចេញទៅដោយកំហឹងយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីបំផ្លាញ
ហើយកម្មវិធីមនុស្សជាតិច្រើនឲ្យអស់ទៅ។
ហើយគាត់នឹងដំឡើងគងនរោត្តមរបស់គាត់ នៅចន្លោះសមុទ្រទាំងឡាយ
ក្នុងក្រុងបរិសុទ្ធដ៏រុងរឿង; ប៉ុន្តែ គាត់នឹងមកដល់ទីបញ្ចប់របស់គាត់
ហើយគុមាននរណាម្នាក់នឹងជួយគាត់ឡើយ។ ដានីយ៉ែល 11:44, 45។

សារនៃទិសស៊ីប ដល់គ្រូបង្រៀនបច្ចេកវិទ្យាគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុនខ្មែរ៖ គឺជាសារភ្ជាប់ចុងក្រោយ ដល់នឹងបណ្តាញឲ្យសម្រេចបាន (ស្ថិតិចង្វាក់ជោគជ័យ)
«ចេញទៅដោយសេចក្តីកំហឹងយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីបំផ្លាញ
ហើយលុបបំបាត់មនុស្សជាតិច្រើនឲ្យអស់ស្រុង»។ «ដំណឹង» តាមន័យទំនាយ គឺជាសារ។

ហើយតើពួកគេនឹងប្រកាសយ៉ាងដូចម្តេចបាន លើកលែងតែគ្រូបង្រៀនចាត់ឲ្យទៅ?
ដូចមានសេចក្តីចង្អុលក្នុងកថា៖
ជើងរបស់ពួកអ្នកដល់ប្រកាសដំណឹងល្អអំពីសេចក្តីសុខសាន្ត
ហើយនាំដំណឹងរីករាយអំពីការល្អអៗ មើលទៅស្រស់ស្អាតយ៉ាងណា! រ៉ូម 10:15

សារនៃក្រុងចុងក្រោយ
គឺជាសារដល់គ្រូបង្រៀនបុរាណសាស្ត្រដោយអ្នកយាមនៃចុងក្រោយរបស់ពួកគេ
ដល់ច្បាប់បទចម្រៀងអំពីចម្បាំងរវាងហាយដ្រូ និងបទចម្រៀងរបស់ម៉ូសេ
និងកូនចៀម។

ឱ ជើងនៃអ្នកដល់នាំដំណឹងល្អ មកលើក្នុងទាំងឡាយ មានសោភ័ណភាពយ៉ាងណា
គឺអ្នកដល់ប្រកាសសេចក្តីសុខសាន្ត អ្នកដល់នាំដំណឹងល្អអំពីការល្អ
អ្នកដល់ប្រកាសសេចក្តីសង្គ្រោះ អ្នកដល់និយាយទៅកាន់ស៊ីយ៉ូនថា
ពួកគេនឹងច្បាប់បទចម្រៀងដោយរាជ្យ! ពួកអ្នកយាមរបស់អ្នកនឹងបន្តលើសឡើង
ពួកគេនឹងច្បាប់បទចម្រៀងដោយសេចក្តីស្នេហា ដូចពួកគេនឹងយើងឲ្យទៅក្នុងកែ
នៃពេលវេលាដ៏ល្អនឹងនាំស៊ីយ៉ូនត្រឡប់មកវិញ។ អសោយ 52:7, 8។

«ដំណឹង» នៅក្នុងទិសស៊ីបបួន នៃ ដានីយ៉ែល ជំពូក ១១
ផ្តល់ឲ្យមនុស្សសន្តិវិធីបាបកំហឹងយ៉ាងខ្លាំង
ហើយការបង្កបង្កើនចុងក្រោយរបស់សម្រេចបានគ្រូបង្រៀនបំពេញសម្រេច។ សារនោះ
គឺជាសាររបស់ទេវតាទីបី ដល់វិក័តឡើងទៅជាសម្រកយ៉ាងខ្លាំង
នៃពេលវេលាចុងក្រោយនៃអារិក្សយដល់នឹងមកដល់នាប៉ុន្មាន។

«គុមាននរណាម្នាក់គ្រូបង្រៀនកាន់ទោសឡើយ រហូតទាល់តែពួកគេបានទទួលពន្ធលើ
ហើយបានឃើញកាតព្វកិច្ចច្រើនបញ្ញត្តិទីបួន។ ប៉ុន្តែ
នៃពេលវេលាដ៏ល្អនឹងគ្រូបង្រៀនប្រកាសចេញមក
ដើម្បីបង្កឲ្យគោរពសប្បុរសភាពក្នុងក្រុង ហើយសម្រកយ៉ាងខ្លាំងនៃ "ទេវតាទីបី"
នឹងមានមនុស្សទាំងឡាយអំពីការច្បាប់បង្កគំរាមសាហាវ និងរូបរបស់វា
នោះបន្ទាប់មក ដល់កែវរាងអ៊ីដ្រូមីន និងអ៊ីដ្រូមីន នឹងគ្រូបង្រៀនគូសយ៉ាងច្បាស់។
បន្ទាប់មក អស់អ្នកដល់នៃនៃតែបន្តក្នុងការរំលងក្រុមនីមួយៗ

នឹងទទួលសញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វសាហាវ»។ Signs of the Times, November 8, 1899.

«ដំណឹងពីទិសខាងកើត និងខាងជើង» ដដែលផ្សើមឲ្យសម្រេចហ្នឹងមានកំហឹង ហើយរីកធំឡើងទៅជាសំឡេងអំពាវនាវយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលចុះហែងអាទិត្យចេញជាធរមាន ហើយសារនោះគឺជាសារនៃភ្លើងចុងក្រោយ ដដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ យុលា «សំឡេងខ្លាំង» គឺជាពាក្យសព្ទទំនាយមួយ ដដែលគំណាងឲ្យអំណាចដដែលកំពុងកើនឡើង។

«សច្ចក្តីពិតសម្រាប់សម័យនេះ គឺជាសាររបស់ទេវតាទីបី ដដែលត្រូវប្រកាសដោយសំឡេងខ្លាំង មានន័យថា ដោយអំណាចកាន់កែកើនឡើង ខណៈដដែលយើងកំពុងខិតជិតទៅរកការសាកល្បងចុងក្រោយដ៏ធំនោះ»។ The 1888 Materials, 1710.

“ដំណឹង” នៅក្នុងខែ ១៨៩៩ គឺជាសារភ្លើងចុងក្រោយ មុនពេលកាលសាកល្បងរបស់មនុស្សសត្វបិទ ខណៈដដែលមីកែលឈរឡើង។ នេះគឺជាសារភ្លើងចុងក្រោយដដែល ដដែលបានមកដល់នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាសម្រាប់យ៉ាងខ្លាំង ឬសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលដដែលមួយសន្ទុះមិនប្អូនពាន់នាក់ត្រូវបានបោះត្រា ហើយពុរវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានចាក់បង្កហូរចុះដោយឥតកំណត់។ នេះគឺជាសារភ្លើងចុងក្រោយដដែល ដដែលបានសម្គាល់រយៈពេលនៃការបោះត្រារបស់មួយសន្ទុះមិនប្អូនពាន់នាក់។

វាគឺជាសារនៃភ្លើងចុងក្រោយ ដដែលត្រូវបានក្លាយជាបន្ទប់ដោយសារ «សន្តតិភាព និងសុភវិភាគ» ដដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអាដប្រៀងទីសម័យឡើងវិញ ពីការមកដល់របស់ «លា» រហូតដល់ការមកដល់របស់ «សិរីលា»។ រយៈពេលរវាងថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 និងចុះហែងអាទិត្យដដែលជិតនឹងមកដល់ គឺជាគួរមេរោគភាពខាងវិញ្ញាណសម្រាប់អាដប្រៀងទីសម័យឡើងវិញ ហើយអ្នកទាំងឡាយដដែលត្រូវបានវិនិច្ឆ័យបន្ទាប់ពីផ្ទះរបស់ពុរ (យូសាឡីម) ត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ នោះក៏ស្ថិតនៅក្នុងផ្ទះដដែលនោះផងដែរ។ គួរមេរោគភាពសម្រាប់អាដប្រៀងទីសម័យឡើងវិញស្មើគ្នានៅរវាងលា និងសិរីលា ហើយសារដដែលត្រូវបានបដិសេធ ហើយបណ្តាលឲ្យពួកគេស្ថិតនៅ គឺជា «ដំណឹងពីទិស “កើត”» (និមិត្តរូបនៃអ្វីស្រស់) និងទិសជើង (និមិត្តរូបនៃសម្រេចហ្នឹង)។ វាគឺជាសារដដែលនោះ ដដែលជាសាររបស់ទេវតាទីបី។

ខណៈបុរាណមួយចុងក្រោយនៃ ដានីយ៍លែ ជំពូក ១១ ដដែលត្រូវបានបើកត្រឡប់ទៅពេលវេលាចុងបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩ គឺជាសារនៃភ្លើងចុងក្រោយ ដដែលត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុងគ្រាមួយដដែលសារភ្លើងចុងក្រោយក្លាយជាអំពី «សច្ចក្តីសុខសាន្ត និង សុភវិភាគ» កំពុងត្រូវបានប្រកាស។ ការសាកល្បងនៃភ្លើងចុងក្រោយ ដំបូងបង្អស់អស់បុរាណមុខនឹងពុរវិហាររបស់ពុរ ពីព្រោះការជំនុំជម្រះចាប់ផ្តើមនៅទីនោះ ហើយបន្ទាប់មកវាបុរាណមុខនឹងហូរចេញម្សិងទៀត ដដែលនៅខាងក្រៅពុរវិហាររបស់ពុរ។ ដោយហេតុនេះហើយ ការយល់ដឹងអំពី «ការកុហក» ដដែលត្រូវបាននាំចូលមកក្នុងអាជីវិទ្យាសាស្ត្រនៃលើឡើង ក្នុងជំនាន់ទីបី

គឺជាការចាំបាច់យ៉ាងខ្លាំង ពីព្រោះ ខណៈដែលព្រះកំពុងចាក់ទម្រង់កំពុងពង្រីកវិញញាណបរិសុទ្ធជរ
សំឡេងលើអ្នកទាំងឡាយដែលទ្រង់កំពុងបោះត្រា ទ្រង់កំពុងចាក់ទម្រង់ការភាន់ច្បាស់
ខ្លាំងលើអ្នកទាំងឡាយដែលមិនទទួលសេចក្តីសុខស្រស់ស្អាតនៃចក្ខុវិស័យពិតក្នុងពេលតម្លៃ
ដង្ហើម។

ក្នុងអំឡុងពេលនៃការជជែកវិវាទក្នុងរយៈពេលដប់ប្រាំឆ្នាំដំបូងនៃសតវត្សទីមកអំពី
«ជានិច្ច» នោះ៖

បុរសម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានការពារជំហរមីលូណេរីយ៉ាត៍ដ៍គ្រឹមគ្រូថា «ជានិច្ច»

គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសាសនាពហុទេវនិយម គឺ F. C. Gilbert។ Gilbert

គឺជាអ្នកប្រើចិត្តចង្រៃពិសាសនាប្លូដា ហើយអាចអាន

និងនិយាយភាសាហ្គេរម៉ង់យ៉ាងល្អអត់ខុច។

គាត់បានការពារជំហរអ្នកគ្រូសត្វរាយនៃក្នុងសង្គ្រោះដានីយ៉ែ

ដោយផ្អែកលើការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពីភាសាហ្គេរម៉ង់។ នៅឆ្នាំ 1910

គឺជាឆ្នាំដដែលដែលបងស៊ី White

បានសរសេរអត្ថបទដើមដែលនឹងត្រូវបានបញ្ចុះទុកអស់រយៈពេលជាច្រើនសតវត្សរ៍

ហើយដែលបានកំណត់ថាទស្សនៈរបស់ Daniells និង Prescott អំពី «ជានិច្ច» នោះ៖

បានមកពីទេវតារបស់សាតាំង នោះ Gilbert បានមានការសម្ភាសផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយបងស៊ី
White អំពីបញ្ហា «ជានិច្ច»។

យើងដឹងថា គាត់មានការជួបសម្ភាសន៍មួយ ពីព្រោះភូមាមៗនោះ (នៅចុងបែន្ទាប់)

គាត់បានសរសេរសេចក្តីសង្ខេបនៃការសម្ភាសន៍ដែលគាត់មានជាមួយនាង Sister

White។ នៅឆ្នាំ 1931 A. G. Daniells បានអះអាងថា

គាត់មានការជួបសម្ភាសន៍ជាមួយនាង Sister White អំពីប្រធានបទ “the daily”

ក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ—1910។ Daniells បានអះអាងថា នាង Sister White

មិនបានទុកសេចក្តីសន្មតនិងបានណាមួយឱ្យគាត់ក្រៅពីថា “the daily”

គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃច្បាប់មូលដ្ឋាននៃវិស័យការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែ ការអះអាងរបស់

Daniells អំពីការសម្ភាសន៍មួយនោះ មិនគ្រឹមតែជា «ការកុហក» ប៉ុណ្ណោះទេ វាជា

«ការកុហក» នៃព្រះយាករណ៍ ដែលបង្កកិច្ចការល្អឬឱ្យរងផលយ៉ាងខ្លាំង។

សម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលអាចមិនមានលទ្ធភាពចូលដល់ផែនទីឆ្នាំ 1843 និង 1850 នោះ

គួរឱ្យយល់ថា នៅពេលផែនទីឆ្នាំ 1843 ត្រូវបានបោះពុម្ពនៅឆ្នាំ 1842 ពួក Millerites

នៅតែជឿថា ទីបរិសុទ្ធដែលត្រូវបានសម្ភាស

ក្នុងការបំពេញនាយនៃរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំឆ្នាំ គឺជាផែនដី។

នៅពេលពួកគេបោះពុម្ពផែនទីឆ្នាំ 1850 ពួកគេបានដឹងហើយថា

ទីបរិសុទ្ធដែលត្រូវសម្ភាសនោះ គឺជាទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌។ ដោយហេតុនេះ

ផែនទីឆ្នាំ 1843 មិនមានរូបបង្ហាញអំពីទីបរិសុទ្ធជររបស់ព្រះឡើយ ប៉ុន្តែផែនទីឆ្នាំ 1850

មានរូបបង្ហាញអំពីទីបរិសុទ្ធជររបស់ព្រះ។ នេះជារឿងសំខាន់ ព្រោះ Daniells បានអះអាងថា

ក្នុងការសម្ភាសន៍របស់គាត់ជាមួយ Sister White គាត់បានបង្ហាញផែនទីឆ្នាំ 1843

ដល់នាង ហើយគាត់បានចង្អុលបង្ហាញអំពីទីបរិសុទ្ធជរនៅលើផែនទីនោះ។

ការនោះមិនអាចកើតមានបានឡើយ ព្រោះនៅលើផែនទីឆ្នាំ 1843

គ្មានទីបរិសុទ្ធទេ ការអះអាងរបស់គាត់អំពីការសម្ភាសន៍នោះ គឺជា «កុហក»។

នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងសិក្សាបុរាណវិទ្យានេះនៅឆ្នាំ 2009 ហើយបានដឹងថា

បុរសនៅទាំងសងខាងនៃបញ្ហានោះ សុទ្ធតែអះអាងថា

មានការសម្ភាសន៍ជាមួយលោកស្រី White អំពីប្រធានបទ «the daily»
ខ្ញុំបានជួបនឹងអ្វីមួយនៅកាន់ Ellen White Estate ហើយសួរថា តើពួកគេមានសិទ្ធិចូលប្រើ
សៀវភៅកំណត់ហេតុដែលមានកត់ត្រាការសម្ភាសន៍របស់លោកស្រី White នៅឆ្នាំ 1910
ដែរឬទេ? ពួកគេបានឆ្លើយតបថា ពួកគេនៅតែមានសៀវភៅកំណត់ហេតុនោះ។
ខាងក្រោមនេះគឺជាអ្វីមួយដែលបានរៀបចំពី Ellen White Estate។

ថ្ងៃចន្ទ ទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩

ជូនចំពោះអ្នកណាដែលពាក់ព័ន្ធនេះ

ខ្ញុំបានឮថា មានសៀវភៅកំណត់ហេតុមួយដែលមានកត់ត្រាថា
នរណាខ្លះបានចូលសម្ភាសន៍ជាមួយ Sister White
និងសម្ភាសន៍ទាំងនោះពាក់ព័ន្ធនឹងប្រធានបទអ្វី។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមផ្សេងៗទៀត
ប្រសិនបើ តើ A. G. Daniells មានសម្ភាសន៍ជាមួយ Sister White នៅឆ្នាំ 1910
ទាក់ទងនឹងប្រធានបទ “daily” ដែរឬទេ? ខ្ញុំដឹងថា
មានសក្ខីកម្មមួយចំនួនដែលបញ្ជាក់ថា សម្ភាសន៍នោះបានកើតឡើង
ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងសួរថា តើមានកំណត់ត្រាណាមួយនៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ហេតុផ្តល់ការ
ដល់ពិតជាបានកត់ត្រាឡើងនេះដែរឬទេ? ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ ខ្ញុំត្រូវបានប្រាប់ថា F.
C. Gilbert ក៏មានសម្ភាសន៍ជាមួយ Sister White នៅឆ្នាំ 1910 លើប្រធានបទ “daily”
ផងដែរ ហើយខ្ញុំចង់ដឹងថា តើអាចបញ្ជាក់ឡើងនោះបានដែរឬទេ? ដោយផ្អែកលើ
សៀវភៅកំណត់ហេតុដែលត្រូវបានរកស្វែងទុកដោយបុគ្គលិករបស់លោកស្រីក្នុងអំឡុងពេល
នោះ។ បុរសដែលជាមិនមានសៀវភៅកំណត់ហេតុបែបនោះឡើយ ឬបុរសដែលជាប្រធាន
ក៏លោកអ្នកមិនបញ្ចេញព័ត៌មាននោះទេ
ឬក៏បុរសដែលជាវាហូសលទ្ធភាពរបស់លោកអ្នកក្នុងការពិនិត្យផ្សេងៗទៀតឲ្យបាន
ទោះបីជាមានស្តាប់ក៏ដោយ។ ដូចនេះ ទោះក្នុងករណីណាក៏ដោយ ខ្ញុំចង់សួរ
ជំនួយណាមួយដែលលោកអ្នកអាចផ្តល់ឲ្យបាន
និងត្រូវបានខ្ញុំកត់សរសេរយ៉ាងខ្លាំង។

ជម្រាបជូន,

សូមអរគុណចំពោះអ្វីមួយដែលបានផ្តល់ឲ្យអ្នក។
យើងពិតជាមានកំណត់ហេតុអំពីដំណើរទស្សនកិច្ចរបស់ Ellen White
ដែលគ្រប់គ្រាន់សមរម្យ ដោយផ្អែកលើលិខិត កំណត់ហេតុប្រចាំថ្ងៃ
និងកាលវិភាគដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយរបស់នាង ប៉ុន្តែមិនមាន
«សៀវភៅកំណត់ហេតុដំណើរ» ដូចនោះទេ។

បុរសដែលជាលោកអ្នកមានអាន្តរូបហើយអំពីការទស្សនកិច្ចរបស់ A G Daniells ជាមួយ
Ellen White នៅក្នុង EGW Biography, vol. 6, The Later Elmshaven Years, ទំព័រ 256, 257។
យើងមិនបានរកឃើញកំណត់ត្រាឯករាជ្យណាមួយអំពីការសម្ភាសន៍នេះឡើយ។ ប៉ុន្តែ
យើងមានលិខិតមួយពី Elder Gilbert ចុះថ្ងៃទី 1 ខែមិថុនា ឆ្នាំ 1910
ដែលបង្ហាញពីផែនការរបស់គាត់ក្នុងការទៅ St. Helena (កន្លែងដែល Ellen White
រស់នៅ) នៅថ្ងៃទី 6-9 ខែមិថុនា។
នេះគឺជាវិសាលភាពទាំងមូលនៃកសាងគំនូរដែលខ្ញុំបានដឹង។

ព្រះប្រទេសប្រទានពរ—Tim Poirier អនុប្រធាន Ellen G. White Estate

គុមានកំណត់ត្រាឯករាជ្យណាមួយដែលបង្ហាញថា Daniells ផ្តល់មានការសម្ភាសន៍មួយអំពីបុរាណបទ «the daily» ឡើយ ប៉ុន្តែមានលិខិតមួយពី Gilbert ដែលបញ្ជាក់ពីបំណងរបស់គាត់ថានឹងទៅសួរនាក់នៅផ្ទះរបស់នាង ចាប់ពីថ្ងៃទី៦ ដល់ថ្ងៃទី៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩១០។

នៅក្នុងជីវប្រវត្តិរបស់បងស៊ីរី រ៉ែត ដែលស្តាប់នាង Ellen White Estate យោងដល់នោះ នៅទីដែលចៅបុរសរបស់នាងបានលើកឡើងអំពីបញ្ហាសម្ភាសន៍របស់ Daniells គាត់បានកត់ត្រាការអះអាងរបស់ Daniells ទាក់ទងនឹងសម្ភាសន៍ក្នុងកុលាយននៃឆ្នាំ 1910៖

«នៅពេលមួយ បន្តិចក្រោយមកក្នុងការពិភាក្សាទាំងនោះ អលែឌើរ ដានីអ៊ែលស៍ ដោយមាន W. C. White និង C. C. Crisler រួមដំណើរជាមួយ ហើយដោយមានចិត្តអន្ទះសាច់ដូចលើ Ellen White ផ្ទាល់ថា តើសច្ចក្តីថ្មីដែលការណ៍របស់នាងនៅក្នុង Early Writings មានន័យដូចម្តេច បានទៅជួបនាង ហើយលើកយកបញ្ហានោះមកដាក់នៅចំពោះនាង។ ដានីអ៊ែលស៍ បានយក Early Writings និងតារាងឆ្នាំ 1843 ទៅជាមួយផង។ គាត់បានអង្គុយនៅជិត Ellen White ហើយសួរនាងដោយសំណួរជាបន្តបន្ទាប់។ រហូតការណ៍របស់គាត់អំពីការសម្ភាសន៍នេះ ត្រូវបាន W. C. White បញ្ជាក់ថាគឺមិនត្រូវ។»

«ខ្ញុំបានអានសច្ចក្តីថ្មីដែលការណ៍ដែលបានលើកឡើងខាងលើក្នុងសង្ខេប Early Writings ជាលើកដំបូងឲ្យបងស៊ីរី White ស្តាប់។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានយកផ្ទាំងគំនូរព្យាករណ៍របស់យើង ដែលអ្នកបម្រើរបស់យើងប្រើក្នុងការបកស្រាយព្យាករណ៍នៃដានីអ៊ែល និងវិវរណៈ ដាក់បង្ហាញនៅចំពោះមុខនាង។ ខ្ញុំបានទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់របស់នាងទៅកាន់រូបភាពនៃទីបរិសុទ្ធ ហើយក៏ទៅកាន់រយៈពេល ២៣០០ ឆ្នាំផងដែរ ដូចដែលវាបានបង្ហាញនៅលើផ្ទាំងគំនូរនោះ។»

«ខ្ញុំក៏បានសួរនាងថា តើនាងអាចនឹកចាំនូវអ្វីដែលបានបង្ហាញដល់នាងទាក់ទងនឹងបុរាណបទនេះបានឬទេ។»

«ខណៈដែលខ្ញុំនឹកឃើញចម្បងចម្បងរបស់នាង នាងបានចាប់ផ្តើមដោយប្រាប់ថា មេដឹកនាំខ្លះៗដែលបានស្ថិតនៅក្នុងចលនាឆ្នាំ 1844 បានខិតខំស្រវឹងរកកាលបរិច្ឆេទថ្ងៃសម្រាប់ការបញ្ចប់នៃរយៈពេល 2300 ឆ្នាំ។ ការខិតខំនេះគឺដើម្បីកំណត់កាលបរិច្ឆេទថ្ងៃសម្រាប់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។ ការនេះកំពុងបង្កឲ្យមានភាពច្របូកច្របល់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានស្ថិតនៅក្នុងចលនា Advent។»

«នៅក្នុងភាពច្របូកច្របល់នេះ នាងបាននិយាយថា ព្រះអម្ចាស់បានបើកសម្តែងដល់នាងថា ទស្សនៈដែលបានកាន់ខ្ជាប់ និងបានបង្ហាញទាក់ទងនឹងកាលបរិច្ឆេទទាំងឡាយនោះ គឺមិនត្រឹមត្រូវ ហើយថា មិនត្រូវមានការកំណត់ពេលវេលាមុតងទៀតឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវមានសារអំពីពេលវេលាមុតងទៀតដែរ។»

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានសុំឲ្យនាងប្រាប់អំពីអ្វីដែលបានបើកសម្តែងដល់នាងទាក់ទងនឹងផ្ទាំងកែវដែលនៅសល់នៃ «បុរាណបទ»—ព្រះអម្ចាស់ កងទ័ព ការដកយក «បុរាណបទ» ចេញ និងការបោះទម្រង់កំណត់ទីបរិសុទ្ធ។»

នាងមានឆ្ងល់យ៉ាងណា
ចំណុចទាំងនេះមិនគួរមានដាក់បង្ហាញនៅចំពោះនាងក្នុងនិមិត្ត
ដូចជាផ្នែកកែតម្រូវលើលេខនោះទេ។
នាងមិនគួរមាននាំឲ្យចេញទៅជុំវិញការពន្យល់អំពីចំណុចទាំងនោះនៃនាយឡើយ។

«បទសម្ភាសន៍នោះមានបង្កើតសេចក្តីចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងជួរលើកលែងតែ
គ្រប់សំខ្សែ។ ដោយគ្មានការស្ទាត់ស្ទង់ នាងមាននិយាយដោយសេរី
ដោយច្បាស់លាស់ ហើយយ៉ាងពិតប្រាកដ អំពីរយៈពេល២៣០០ឆ្នាំ
ប៉ុន្តែទាក់ទងនឹងផ្នែកមួយទៀតនៃនាយ នាងមាននូវសង្ស័យ។»

«សេចក្តីសន្និដ្ឋានតម្លៃគត់ដល់ខ្សែអាចទាញយកបានពីការពន្យល់ដោយសេរីរបស់
នាងអំពីពេលវេលា និងពីភាពសង្ស័យស្តីពីការបំភាន់ទាក់ទងនឹងការដកយកចេញនៃ
“ប្រចាំថ្ងៃ” និងការបោះទម្រង់ក្នុងកុហកៈ គឺថា
និមិត្តក្នុងលេខប្រទានដល់នាងគឺទាក់ទងនឹងពេលវេលា ហើយនាងមិនមានទទួលបានការពន្យល់
អំពីផ្នែកផ្សេងទៀតនៃក្បួនច្បាប់នាយឡើយ។—DF 201b, AGD statement, Sept. 25, 1931»។ Arthur White, Ellen G. White, volume 6, 257.

ដានីយ៍លែស៍មានអះអាងថា គាត់មានបង្ហាញតារាងឆ្នាំ 1843 ដល់នាង
ហើយមានស្តីនាងអំពីទីបរិសុទ្ធជដល់មិនគួរមានតំណាងនៃលើតារាងនោះ។
គាត់ក៏មានអះអាងដែរថា គាត់មានយកសៀវភៅ Early Writings មក
ហើយមានស្តីនាងជាបន្តបន្ទាប់អំពីអ្វីដែលនាងមានន័យ
នៃពេលដែលនាងមានគំនូរយ៉ាងច្បាស់លាស់ដល់ការយល់ដឹងរបស់អ្នកគ្រូសត្វរាងអំពី “the
daily” ហើយថា តារាងនោះគួរមានដឹកនាំដោយព្រះហស្តគ្រប់សំខ្សែអម្បាស់។
កូនបុរសរបស់អលេនៃ វ៉ាយត៍ ដែលជាឪពុករបស់ Arthur L. White អ្នកនិពន្ធជីវប្បវត្តិដែល
មានសរសេរសេចក្តីសង្ខេបអំពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលគេសន្មតនេះ
មានទទួលយកទស្សនៈសាតាំងរបស់ដានីយ៍លែស៍ និង Prescott អំពី “the daily” ហើយមានផ្ទុក
នូវសាក្សីគាំទ្រការអះអាងរបស់ដានីយ៍លែស៍អំពីអ្វីដែលគាត់មានក្នុងបទសម្ភាសន៍នោះ
។ ពួកគេរកឃើញមិនមានបុរេបុរេបុរេចំពោះរឿងរ៉ាវបុរេដឹកនាំដល់ខ្លួនទេ
ពីព្រោះតារាងឆ្នាំ 1843
មិនមានតំណាងឲ្យទីបរិសុទ្ធជណ្ឌមួយដែលដានីយ៍លែស៍អាចចង់អូសបង្ហាញមានឡើយ។

ការមិនពិតមួយទៀតដែលគួរមានបង្ហាញនៅក្នុងបទសម្ភាសន៍នោះ
គឺជាពាក្យកុហកដែលថា អត្ថបទពី Early Writings គឺជាការព្រមានប្រឆាំងនឹង
«ការកំណត់ពេលវេលា»។ អត្ថបទដែល Daniells តាមដានគេអះអាងថាមានស្តីអំពី
នោះមានដូចតទៅ៖

«ខ្ញុំបានឃើញថា តារាងឆ្នាំ 1843 គួរមានដឹកនាំដោយព្រះហស្តត្រូវតែអម្បាស់
ហើយថាវាមិនគួរមានកំហុសឡើយ;
ថាក្នុងខេត្តនោះគឺដូចដែលទ្រង់មានសព្វព្រះហឫទ័យ;
ថាព្រះហស្តគ្រប់សំខ្សែស្ថិតនៅពីលើ
ហើយមានលាក់កំហុសមួយនៅក្នុងក្នុងខេត្តនេះ។
ដូចនេះគ្មាននរណាម្នាក់អាចមើលឃើញវាមានឡើយ
រហូតដល់ព្រះហស្តគ្រប់សំខ្សែគួរមានដកចេញ។»

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញ ទាក់ទងនឹង “ប្រចាំថ្ងៃ” (ដានីយ៍លែ 8:12) ថា ពាក្យ
“យញ្ញបូជា” គួរមានបន្ថែមឡើងដោយបុរាណប្បវត្តិរបស់មនុស្ស

ហើយមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់អត្ថបទនោះទេ ហើយថា
ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈគ្រឹមត្រូវអំពីវា
ដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសំឡេងអំពីការនាំមុខនៃការជំនុំជម្រះ។
នៅពេលមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844
សុទ្ធតែតែទាំងអស់បានប្រកាសទស្សនៈគ្រឹមត្រូវអំពី “ប្រចាំថ្ងៃ”
ប៉ុន្តែក្នុងភាពច្របូកច្របល់ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក
ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតត្រូវបានទទួលយក ហើយភាពងងឹត
និងភាពច្របូកច្របល់បានកើតតាមមក។
ពេលវេលាមិនបានជាសច្ចក្រឹត្យសាកលបង្កើតទេចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក
ហើយវានឹងមិនត្រូវជាសច្ចក្រឹត្យសាកលបង្កើតទេឡើយ»។ Early Writings, 74, 75.

វិលលី ស៊ី. វ៉ាយ កូនបុរសរបស់ សិស្សទី វ៉ាយ បានទទួលយកទស្សនៈក្នុងក្រុលាយអំពី «the daily» ហើយ អាធីរ កូនបុរសរបស់គាត់ បានស្នើសុំការបន្តបំពេញ «ការកុហក»
ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការសម្ភាសន៍ដែលមិនដែលបានកើតឡើងនោះ
ដោយព្យាយាមបង្ហាញថា ការព្យាបាលនៅក្នុងអត្ថបទនេះស្រដៀងពី Early Writings
គ្មានតែ និងដោយផ្ទុយមុខ ជាការព្យាបាលប្រឆាំងនឹងការកំណត់ពេលវេលាប៉ុណ្ណោះ។
អំណះអំណាងនោះត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅទសវត្សរ៍ 1930
ហើយបានក្លាយជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃ «ការកុហក» នោះ។

យើងនឹងលើកយកអំណះអំណាងនោះមកពិចារណានៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«នៅថ្ងៃទី ២៣ ខែកញ្ញា ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំថា
ទ្រង់បានលាតព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដល់ក្រិកទីពីរ
ដើម្បីបិទស្រាប់សំណួរនៃប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់មកវិញ ហើយថា
ត្រូវបង្កើនការខិតខំទ្រង់ក្នុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំនេះ។
ក្នុងពេលនៃការខូចខាតខ្មោច អីស្រាអែលត្រូវបានវាយប្រហារ និងហែហូរចេញ;
ប៉ុន្តែតែឡាននេះ ក្នុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំ ព្រះនឹងប្រោសឲ្យជា
ហើយប្រែប្រួលប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ក្នុងពេលនៃការខូចខាតខ្មោច
ការខិតខំដែលបានផ្ទុះឡើងដើម្បីបិទស្រាប់សំណួរនៃសច្ចក្រឹត្យ
មានប្រសិទ្ធផលក៏ច្បាស់ប៉ុណ្ណោះ សម្រេចបានក៏ច្បាស់ ឬមិនបានអ៊ីសោះ;
ប៉ុន្តែក្នុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំ
នៅពេលព្រះបានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដល់ប្រមូលប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ការខិតខំ
ដើម្បីបិទស្រាប់សំណួរនៃសច្ចក្រឹត្យនឹងមានប្រសិទ្ធផលតាមបំណងដែលបានកំណត់ទុក។
មនុស្សគ្រប់រូបគួរតែមានចិត្តប្រុង និងមានសច្ចក្រឹត្យខ្លះខ្លះក្នុងកិច្ចការនេះ។
ខ្ញុំបានឃើញថា វាជាការគួរឲ្យអាម៉ាស់សម្រាប់អ្នកណាម្នាក់
ដែលយោងទៅពេលនៃការខូចខាតខ្មោចជាគំរូសម្រាប់គ្រប់គ្រងយើងឥឡូវនេះ
ក្នុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំ; ដូច្នេះបើព្រះមិនផ្ទុះឡើងអ៊ីសម្រាប់យើងឥឡូវនេះលើសពីអ៊ីស
ដែលទ្រង់បានផ្ទុះនៅពេលនោះទេ
នោះអីស្រាអែលមុខជាមិនអាចត្រូវបានប្រមូលផ្តុំឡើយ។
សច្ចក្រឹត្យត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងកាសែត
ក៏ចាំបាច់ដូចជាត្រូវបានប្រកាសផ្សាយដោយមាត់ដៃ។»

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា តារាងឆ្នាំ 1843 នោះ
ត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ហើយថា
គ្មានផ្នែកណាមួយនៃត្រូវបានប្រែឡើយ; ថា គួលខេទាំងនោះ

គឺដូចជាទ្រង់ព្រះបុរាណទ្រង់មាន។ ថា ព្រះហស្តគរបស់ទ្រង់បានគុរបដណ្តប់
ហើយលាក់កំហុសមួយនៅក្នុងក្បាលខេខលៈៗ
ដូច្នេះគេមាននរណាម្នាក់អាចយឺញវាបានឡើយ
រហូតដល់ព្រះហស្តគរបស់ទ្រង់គួរបានដកចេញ។»

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំឮបានយឺញទាក់ទងនឹង “បុរាណវិទ្យា” ថា ពាក្យ “យឺញបូជា”
គឺជាអ្វីដែលបញ្ជាក់បន្ថែមសុសហានបន្តិចម្តងៗ
ហើយមិនមែនជាប្រភេទបុរាណវិទ្យាទេ; ហើយថា ព្រះអម្ចាស់បានបុរាណវិទ្យាសុសនៈដ៏គួរ
មត្យូរអំពីវាដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានផ្តល់សម្រាប់អំពីម្តងទៀត។
នៅពេលដែលមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844
សុទ្ធតែតែងតែអស់គ្នាបានប្តូរមតិយល់ឃើញសុសនៈដ៏គួរមត្យូរអំពី “បុរាណវិទ្យា”; ប៉ុន្តែ
ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងសង្គមកុត្តិបូកចូល
ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតគួរបានទទួលយក ហើយសង្គមកុត្តិបូក
និងសង្គមកុត្តិបូកចូលបានតាមមតិផ្សេងៗ។ Review and Herald, November 1,
1850.